

ഡോ.സോണിയ ജോർജ്ജ്

Published: 10 December ശാസ്ത്രമലയാളം

മനശ്ശാസ്ത്ര സംജ്ഞകൾ മലയാളത്തിലൂടെ ഭാഗം - 13

മനോവിഘടനരോഗങ്ങൾ (Dissociative Disorders)

ഒരു വ്യക്തിയുടെ ബോധം, ഓർമ്മ, സ്വത്വം, വികാരം, ധാരണ, ശരീര പ്രതിനിധാനം, ചലനം, പെരുമാറ്റം എന്നിവയിലെല്ലാം ഉണ്ടാകുന്ന വൈകല്യങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു കൂട്ടം മാനസിക അവസ്ഥകളാണ് മനോവിഘടനരോഗങ്ങൾ അഥവാ ഡിസോസിയേറ്റീവ് ഡിസോർഡേഴ്സ്. ഇവ പലപ്പോഴും ആഘാതകരമായ മാനസികഅനുഭവങ്ങളോടുള്ള പ്രതികരണമായി സംഭവിക്കുന്നു. അമിതമായ മാനസികസമ്മർദ്ദത്തിൽ

നിന്നോ വേദനയിൽ നിന്നോ സ്വയം അകറ്റാനുള്ള ഒരു ചെറുകൈർത്തിയായി (coping mechanism) ഇവ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മനോവിഘടനാസ്വത്വരോഗങ്ങൾ (ഡിസോസിയേറ്റീവ് ഐഡൻ്റിറ്റി ഡിസോർഡർ, ഡിഐഡി), മനോവിഘടനാവിസ്മൃതിരോഗങ്ങൾ (ഡിസോസിയേറ്റീവ് അംനീഷ്യ), ഡീപേഴ്സണലൈസേഷൻ/ഡീറിയലൈസേഷൻ രോഗങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്ത തരം മനോവിഘടനരോഗങ്ങൾ ഉണ്ട്.

മനോവിഘടനാസ്വത്വരോഗങ്ങൾ/ഡിസോസിയേറ്റീവ് ഐഡൻ്റിറ്റി ഡിസോർഡർ (ഡിഐഡി):

രണ്ടോ അതിലധികമോ വ്യത്യസ്ത വ്യക്തിത്വ അവസ്ഥകളുടെയോ വ്യക്തിത്വത്തിന്്റെയോ സാന്നിധ്യമാണ് ഈ രോഗത്തിന്റെ സവിശേഷത. മുമ്പ് ബഹുവ്യക്തിത്വരോഗം (മൾട്ടിപിൾ പേഴ്സണാലിറ്റി ഡിസോർഡർ) എന്നാണ് ഇത് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഓരോ ഐഡൻ്റിറ്റിക്കും അതിന്്റെതായ പേരും ചരിത്രവും സവിശേഷതകളും ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഈ ഐഡൻ്റിറ്റികൾ വ്യക്തിയുടെ പെരുമാറ്റത്തിന്്റെ നിയന്ത്രണം മാറിമാറി എടുത്തേക്കാം. ദൈനംദിന സംഭവങ്ങൾക്കോ വ്യക്തിഗത വിവരങ്ങൾക്കോ ഉള്ള ഓർമ്മയിലെ വിടവുകൾ, ഒരാളുടെ പ്രവൃത്തികൾ, വികാരങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ ചിന്തകൾ എന്നിവയിൽ നിന്ന് വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ട ഒരു തോന്നൽ, സാമൂഹികമോ തൊഴിൽപരമോ മറ്റ് പ്രധാന പ്രവർത്തന മേഖലകളിലെ ക്ലേശമോ വൈകല്യമോ ഒക്കെ ലക്ഷണങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

മനോവിഘടനാവിസ്മൃതിരോഗങ്ങൾ (ഡിസോസിയേറ്റീവ് അംനീഷ്യ)

മാനസികആഘാതങ്ങളും സമ്മർദ്ദങ്ങളും അടങ്ങിയ വ്യക്തിഗത വിവരങ്ങൾ ഓർമ്മയിൽ തിരിച്ചെടുക്കാനുള്ള കഴിവില്ലായ്മ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഓർമ്മക്കുറവ് സാധാരണ മറവിയേക്കാൾ കഠിനമാണ്, അത് മെഡിക്കൽ അവസ്ഥകളാൽ വിശദീകരിക്കാനാവില്ല. ഒരു പ്രത്യേക സംഭവമോ കാലഘട്ടമോ മറക്കുന്നത് ഉൾപ്പെടുന്ന ലോക്കലൈസ്ഡ് അംനീഷ്യ, ഒരാളുടെ മുഴുവൻ ജീവിത ചരിത്രവും മറക്കുന്നത് ഉൾപ്പെടുന്ന സാമാന്യവൽക്കരിച്ച ഓർമ്മക്കുറവ്, ഡിസോസിയേറ്റീവ് ഫ്യൂൾ, താൽക്കാലിക യാത്രകൾ ,ഓർമ്മക്കുറവ് ഉള്ള അവസ്ഥയിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നത് എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു അപൂർവ രൂപമായി ഇത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടാം. പുതിയ ഐഡൻ്റിറ്റി.

ഡീപെഴ്സണലൈസേഷൻ/ഡീറിയലൈസേഷൻ രോഗങ്ങൾ

ഈ ഡിസോർഡർ ഉള്ള വ്യക്തികൾ വ്യക്തിബോധം ഇല്ലായ്മ, യാഥാർത്ഥ്യബോധം ഇല്ലായ്മ എന്നിവ തുടർച്ചയായി അനുഭവിക്കുന്നു. ഡീപെഴ്സണലൈസേഷൻ എന്നത് ഒരാളുടെ ചിന്തകളെയോ വികാരങ്ങളെയോ ശരീരത്തെയോ പുറത്ത് നിന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ തന്നിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തുന്ന പോലത്തെ അനുഭവം ആണ്. ചുറ്റുമുള്ള പരിസ്ഥിതി അയഥാർത്ഥമോ സ്വപ്നതുല്യമോ ആണെന്ന തോന്നൽ ഡീറിയലൈസേഷനിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, ഈ വേർപിരിയൽ യാഥാർത്ഥ്യമല്ലെന്ന് വ്യക്തിക്ക് ബോധ്യമുണ്ട്.

പല കാരണങ്ങളും അപകട ഘടകങ്ങളും മനോവിഘടനാരോഗങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടിക്കാലത്ത് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ആഘാതങ്ങളുമായി ഇത് ശക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശാരീരികമോ വൈകാരികമോ ലൈംഗികമോ ആയ ദുരുപയോഗം, അതുപോലെ അവഗണന എന്നിവ സാധാരണ കാരണങ്ങളാണ്. അമിതമായ സാഹചര്യങ്ങളെ നേരിടാനുള്ള ഒരു പ്രതിരോധ സംവിധാനമായാണ് വിഘടനം

പലപ്പോഴും ആരംഭിക്കുന്നത്. ഹിപ്പോകാമ്പസ്, അമിഗ്ഡാല തുടങ്ങിയ ഓർമ്മ, വികാരങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മസ്തിഷ്ക മേഖലകളിലെ അസാധാരണത്വങ്ങൾ ഈ തകരാറുകൾക്ക് കാരണമായേക്കാം. ഉയർന്ന പിരിമുറുക്കമുള്ള ചുറ്റുപാടുകൾ, കുടുംബത്തിലെ അപര്യാപ്തത, അക്രമത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കൽ എന്നിവ അപകടസാധ്യത വർദ്ധിപ്പിക്കും. പ്രത്യേക ജീനുകളൊന്നും തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, മാനസികാരോഗ്യ അവസ്ഥകളുടെ കുടുംബ ചരിത്രം അപകടസാധ്യത ഉയർത്തിയേക്കാം.

ഓർമ്മക്കുറവ് അല്ലെങ്കിൽ ബ്ലാക്ക്ഔട്ടുകൾ, തന്നിൽ നിന്നോ ചുറ്റുപാടിൽ നിന്നോ ഉള്ള വേർപിരിയൽ, മാറിയ ഐഡൻ്റിറ്റി അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നിലധികം ഐഡൻ്റിറ്റികളുടെ ധാരണ, വൈകാരിക മരവിപ്പ്, വികാരങ്ങൾ പ്രോസസ്സ് ചെയ്യുന്നതിൽ ബുദ്ധിമുട്ട്, സാമൂഹികമോ തൊഴിൽപരമോ ആയ ക്രമീകരണങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട്, മുൻഗണനകൾ, കഴിവുകൾ, പെരുമാറ്റങ്ങൾ എന്നിവയിലെ വിശദീകരിക്കാനാകാത്ത മാറ്റങ്ങൾ, എന്നിവയൊക്കെ ഈ രോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ആണ്.

ചികിത്സാസംബന്ധിയായ അഭിമുഖങ്ങൾ, രോഗികളുടെ ചരിത്രം, ഡിസോസിയേറ്റീവ് എക്സ്പീരിയൻസ് സ്കെയിൽ (DES) പോലുള്ള സ്റ്റാൻഡേർഡ് മൂല്യനിർണ്ണയങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ മനോവിഷ്ഠനരോഗങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നു. അപസ്മാരം, ലഹരിവസ്തുക്കളുടെ ഉപയോഗം, മാനസിക വൈകല്യങ്ങൾ എന്നിവ പോലുള്ള മറ്റ് മാനസിക അവസ്ഥകൾ ഒഴിവാക്കേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്. ചികിത്സയിൽ സൈക്കോതെറാപ്പി, മരുന്നുകൾ, ക്രിയേറ്റീവ് തെറാപ്പികൾ, ഗ്രൂപ്പ് തെറാപ്പി എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു.

രോഗത്തിൻ്റെ തീവ്രത, വ്യക്തിയുടെ സാഹചര്യങ്ങൾ, ഉചിതമായ ചികിത്സയിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം എന്നിവയെ ആശ്രയിച്ച് രോഗശമനം

വ്യാപകമായി വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു. ശരിയായ ശ്രദ്ധയോടെ, വ്യക്തികൾക്ക് പ്രവർത്തനത്തിലും ജീവിത നിലവാരത്തിലും കാര്യമായ പുരോഗതി കൈവരിക്കാൻ കഴിയും. എന്നിരുന്നാലും, ഇവ ചികിത്സിക്കാതെ ഇരുന്നാൽ, ബന്ധങ്ങളിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ, ജോലി വെല്ലുവിളികൾ, സ്വയം ഉപദ്രവിക്കൽ എന്നിവ ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിട്ടുമാറാത്ത ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം.

നാഡീസംബന്ധവളർച്ചാരോഗങ്ങൾ (Neurodevelopmental Disorders)

തലച്ചോറിന്റെയും കേന്ദ്ര നാഡീവ്യവസ്ഥയുടെയും വികാസത്തെയും പ്രവർത്തനത്തെയും പ്രാഥമികമായി ബാധിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം അവസ്ഥകളാണ് ന്യൂറോ ഡെവലപ്മെന്റ് ഡിസോർഡേഴ്സ്. ഈ വൈകല്യങ്ങൾ പലപ്പോഴും കുട്ടിക്കാലത്ത് പ്രകടമാവുന്നു. വൈജ്ഞാനിക, വൈകാരിക, ചാലനാത്മക, സാമൂഹിക വികസനങ്ങളെ ഇവ സ്വാധീനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രോഗത്തിന്റെ തീവ്രതയെയും അതിനു നൽകുന്ന ചികിത്സയെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും എത്ര നാൾ വരെ അവ നിലനിൽക്കും എന്നത്.

പ്രകടനത്തിൽ വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എങ്കിലും പൊതുവായ ചില സവിശേഷതകൾ ഈ രോഗങ്ങൾ പങ്കിടുന്നു. പഠനത്തിലോ മനസ്സിലാക്കുന്നതിലോ ഉള്ള കാലതാമസം, പ്രശ്നപരിഹാരം, പഠനസംബന്ധമായ കഴിവുകൾ എന്നിവയിൽ കാണുന്ന ബുദ്ധിമുട്ട്, സമപ്രായക്കാരുമായി ഇടപഴകുന്നതിനോ ബന്ധങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നതിനോ ഉള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ, വികാരങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നതിനോ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനോ ഉള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ, വൈകാരികമായ വെല്ലുവിളികൾ, സംസാരം അല്ലെങ്കിൽ ഭാഷ വൈകുന്നത്, ഭാഷ മനസ്സിലാക്കുന്നതിലോ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിലോ ഉള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ പോലെയുള്ള ആശയവിനിമയ ദുർബല്യങ്ങൾ എന്നിവയാണ് പ്രധാന സവിശേഷതകളും ലക്ഷണങ്ങളും. മോശമായ ചലനാത്മകകഴിവുകൾ, നടത്തം അല്ലെങ്കിൽ വസ്തുക്കൾ പിടിക്കുക തുടങ്ങിയ നാഴികക്കല്ലുകളിലെ കാലതാമസം, ചലനാത്മക ഏകോപന പ്രശ്നങ്ങൾ, ഹൈപ്പർ ആക്ടിവിറ്റി, അശ്രദ്ധ,

ആവേശകരമായ പെരുമാറ്റം എന്നിവ പോലുള്ള പെരുമാറ്റവും ശ്രദ്ധയും സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ ഇതിൽ പെടാം.

ജനിതക, പാരിസ്ഥിതിക, ജീവശാസ്ത്രപരമായ ഘടകങ്ങളായ ജനിതക സ്വാധീനം, ജനനത്തിനു മുമ്പുള്ള ഘടകങ്ങൾ, പാരിസ്ഥിതിക സ്വാധീനം, നാഡീസംബന്ധമായ ഘടകങ്ങൾ എന്നിവയുടെ സംയോജനത്തിൽ നിന്നാണ് നാഡീസംബന്ധവളർച്ചാരോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്.

വിവിധ തരത്തിലുള്ള നാഡീസംബന്ധവളർച്ചാരോഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഓട്ടിസം സ്പെക്ട്രം ഡിസോർഡർ (ASD) ഇതിൽ ഒന്നാണ്. സാമൂഹിക ഇടപെടൽ, ആശയവിനിമയം എന്നിവയിലെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ, നിയന്ത്രിത/ആവർത്തന സ്വഭാവങ്ങൾ (കുറച്ചു കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ചെയ്യൂ എന്നതാണ് നിയന്ത്രിതം, ചില പെരുമാറ്റങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നതാണ് ആവർത്തനം) എന്നിവ ഇതിന്റെ സവിശേഷതയാണ്. വ്യത്യസ്ത തലത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന രീതിയിൽ രോഗലക്ഷണങ്ങൾ മിതമായതും കഠിനമായതും കാണപ്പെടുന്നു. അശ്രദ്ധ, ഹൈപ്പർ ആക്ടിവിറ്റി, ആവേശം എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അറ്റൻഷൻ-ഡെഫിസിറ്റ്/ഹൈപ്പർ ആക്ടിവിറ്റി ഡിസോർഡർ (എഡിഎച്ച്ഡി) ആണ് മറ്റൊരു തരം. ഇത് അക്കാദമിക് പ്രകടനത്തെയും സാമൂഹിക ബന്ധങ്ങളെയും ബാധിക്കുന്നു. ബൗദ്ധിക പ്രവർത്തനത്തിലും അനുരൂപീകരണസ്വഭാവത്തിലും കാര്യമായ പരിമിതികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു ബൗദ്ധിക വൈകല്യം (ഇൻലക്ചിൽ ഡിസോർഡർ, ഐഡി)ആണ് മറ്റൊരു തരം. 18 വയസ്സിന് മുമ്പാണ് ഇത് സംഭവിക്കുന്നത്. വായനയിലോ എഴുത്തിലോ ഗണിതത്തിലോ ഉള്ള വൈകല്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു, പ്രത്യേക പഠന വൈകല്യങ്ങളിൽ (ഉദാ. ഡിസ്ലെക്സിയ, ഡിസ്കാൽക്കുലിയ). ഈ വൈകല്യങ്ങൾ പ്രബോധനത്തിന്റെ അഭാവമോ ബൗദ്ധിക ശേഷിയുടെ കുറവോ മൂലമല്ല ഉണ്ടാകുന്നത്. ഭാഷാ ക്രമക്കേട്, സംഭാഷണ ശബ്ദ വൈകല്യം, ഇടർച്ച, സാമൂഹിക ആശയവിനിമയ വൈകല്യം സംസാരം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനോ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനോ ഉള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു തരമാണ് ആശയവിനിമയ വൈകല്യങ്ങൾ. മോട്ടോർ

നൈപുണ്യ വികസനത്തിൽ കാലതാമസം വരുത്തുകയും ഏകോപനം ആവശ്യമായ ദൈനംദിന പ്രവർത്തനങ്ങളെ ബാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (ഉദാ. ഷൂസ് കെട്ടുക, ബെക്ക് ഓടിക്കുക) ഡെവലപ്മെന്റ് കോർഡിനേഷൻ ഡിസോർഡർ (ഡിസിഡി). ആവർത്തിച്ചുള്ള, സ്വമേധയാ ഉള്ള ചലനങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ശബ്ദങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ടിക് ഡിസോർഡേഴ്സ് എന്നിവയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇവ രണ്ടിന്റെയും ലക്ഷണങ്ങൾ പലപ്പോഴും കൂട്ടിക്കാലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

സാധാരണയായി ആജീവനാന്തം ആണ് കാണപ്പെടുന്നതെങ്കിലും, നേരത്തെയുള്ള ഇടപെടൽ രോഗാവസ്ഥയെ ഗണ്യമായി മെച്ചപ്പെടുത്തും. ചികിത്സകളിൽ പലപ്പോഴും ബിഹേവിയറൽ തെറാപ്പി, വിദ്യാഭ്യാസപിന്തുണ, സ്പീച്ച് ആൻഡ് ലാംഗ്വേജ് തെറാപ്പി, ഒക്യുപേഷണൽ തെറാപ്പി, മരുന്ന്, രക്ഷാകർതൃ കുടുംബ പിന്തുണ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു. പെരുമാറ്റം നിയന്ത്രിക്കാനും സ്ഥിരമായ പിന്തുണ നൽകാനും മാതാപിതാക്കളെ സഹായിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശീലന പരിപാടികളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

രോഗത്തിന്റെ തീവ്രത, ചികിത്സ തുടങ്ങുന്ന സമയം, പിന്തുണയുടെ ലഭ്യത എന്നിവയുൾപ്പെടെ നിരവധി ഘടകങ്ങളെയാണ് ചികിത്സാഫലങ്ങൾ ആശ്രയിക്കുന്നത്. ഉചിതമായ മാർഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച്, പല വ്യക്തികൾക്കും ഉൽപ്പാദനക്ഷമവും സംത്യപ്തവുമായ ജീവിതം നയിക്കാൻ കഴിയും. ഈ വൈകല്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതിനും അനുകമ്പയും ക്ഷമയും വ്യക്തിഗത പരിചരണത്തോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയും ആവശ്യമാണ്.

നാഡീസംബന്ധ ധൈഷണികരോഗങ്ങൾ (Neurocognitive Disorders)

തലച്ചോറിന്റെയും നാഡീവ്യൂഹത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന കേടുപാടുകൾ വരുത്തുന്ന വൈജ്ഞാനിക പ്രവർത്തനത്തിലെ വൈകല്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന നിരവധി അവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണ് ന്യൂറോകോഗ്നിറ്റീവ് ഡിസോർഡേഴ്സ് (എൻസിഡി). വാർദ്ധക്യത്തിൽ സാധാരണ ഉണ്ടാകും എന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതിലും അപ്പുറമാണ് ഈ വൈകല്യങ്ങളുടെ തീവ്രത. കൂടാതെ, ഈ രോഗങ്ങൾ ദൈനംദിന പ്രവർത്തനങ്ങളെയും, ഓർമ്മ, യുക്തി, ശ്രദ്ധ, ഭാഷ, എന്നിവയെയൊക്കെ ബാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. “ഡിമെൻഷ്യ” എന്ന പദത്തിന് പകരമായി ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഈ പദം, വൈജ്ഞാനിക തകർച്ചയുടെ വിശാലമായ സ്പെക്ട്രത്തെയും അതിന്റെ വിവിധ കാരണങ്ങളെയും ഉന്നിപ്പറയുന്നു.

വൈജ്ഞാനിക തകർച്ചയുടെ തീവ്രതയും ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ അതിന്റെ സ്വാധീനവും അടിസ്ഥാനമാക്കി ഈ വൈകല്യങ്ങളെ മൂന്ന് പ്രധാന വിഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേത് ഡെലിറിയം. ശ്രദ്ധയിലും ധൈര്യത്തിലും പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന തീവ്രമായ അസ്വസ്ഥതകളാണ് ഇതിന്റെ പ്രത്യേകത. അടിസ്ഥാന കാരണം ചികിത്സിച്ചാൽ ഇത് പലപ്പോഴും പഴയപടിയാക്കാവുന്നതാണ്. ആശയക്കുഴപ്പം, ബോധത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾ എന്നിവയാണ് ലക്ഷണങ്ങൾ. രണ്ടാമത്തേത് മൈൽഡ് ന്യൂറോകോഗ്നിറ്റീവ് ഡിസോർഡർ (മൈൽഡ് എൻസിഡി) ആണ്. മുമ്പത്തെ പ്രവർത്തന തലത്തിൽ നിന്ന് ശ്രദ്ധേയമായ വൈജ്ഞാനിക തകർച്ചയാണ് ഇതിന്റെ സവിശേഷത. അൽഷിമേഴ്സ് രോഗം പോലെയുള്ള ഗുരുതരമായ രോഗങ്ങളുടെ മുന്നോടിയായാണ് ഇത് പലപ്പോഴും കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. അവസാനമായി, മേജർ ന്യൂറോകോഗ്നിറ്റീവ് ഡിസോർഡർ (മേജർ എൻസിഡി) സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും ദൈനംദിന പ്രവർത്തനങ്ങളെയും തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യമായ വൈജ്ഞാനിക തകർച്ച ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇത് വിപുലമായ അൽഷിമേഴ്സ് രോഗം അല്ലെങ്കിൽ മസ്തിഷ്കഘാതം പോലുള്ള ഗുരുതരമായ അവസ്ഥകളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

അടിസ്ഥാനകാരണത്തെ ആശ്രയിച്ച് രോഗലക്ഷണങ്ങൾ വ്യത്യസ്തപ്പെടുന്നു എങ്കിലും, സാധാരണയായി ഓർമ്മക്കുറവ് ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അതിൽ സമീപകാല സംഭവങ്ങൾ (ഹ്രസ്വകാല ഓർമ്മ) അല്ലെങ്കിൽ ദീർഘകാല സംഭവങ്ങൾ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ, ശരിയായ വാക്കുകൾ കണ്ടെത്തുന്നതിലോ സംസാരം മനസ്സിലാക്കുന്നതിലോ അർത്ഥവത്തായ വാക്യങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിലോ ഉള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഭാഷാ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. ആസൂത്രണം, പ്രശ്നപരിഹാരം, വിധിനിർണ്ണയം, ലക്ഷ്യബോധമുള്ള പെരുമാറ്റം എന്നിവയിലെ വൈകല്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന കാര്യനിർവഹണവൈകല്യങ്ങൾ, അപര്യാപ്തമായ ശ്രദ്ധ, ജോലികളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട്, ശ്രദ്ധ നിലനിർത്താനുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ, ജോലികൾക്കിടയിൽ ശ്രദ്ധ മാറ്റപ്പോകുക, എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഏകാഗ്രതാവൈകല്യങ്ങൾ, സ്ഥലസംബന്ധിയായ അവബോധം, ചലനാത്മകതയുടെ ഏകോപനം, കാഴ്ചഗ്രഹണം എന്നിവയിലെ വെല്ലുവിളികൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഗ്രഹണചലനാത്മക വൈകല്യങ്ങൾ, മാറുന്ന മാനസികാവസ്ഥ, ഉദാസീനത, പ്രക്ഷോഭം, ഭ്രമാത്മകത എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്ന - മാനസിക പെരുമാറ്റ വൈകല്യങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ ഈ രോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ ആണ്.

ഡീജനറേറ്റീവ് രോഗങ്ങൾ, വാസ്കുലർ പ്രശ്നങ്ങൾ, ട്രോമാറ്റിക് ബ്രെയിൻ ഇൻജുറി (ടിബിഐ), അണുബാധകളും വീക്കവും, ലഹരിവസ്തുക്കളുടെ ഉപയോഗവും വിഷബാധയും, പോഷകാഹാരക്കുറവ്, എൻഡോക്രൈൻ ഡിസോർഡേഴ്സ് എന്നിവയുൾപ്പെടെ വിവിധ അവസ്ഥകളിൽ നിന്നാണ് ഇവ ഉണ്ടാകുന്നത്.

ഈ രോഗത്തിന്റെ ചില രൂപങ്ങൾ മാറ്റാനാവാത്തതാണെങ്കിലും, പല തന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് രോഗത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ മന്ദഗതിയിലാക്കുന്നതിനും ജീവിത നിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും സാധിക്കും. മരുന്നുകൾ, കോഗ്നിറ്റീവ് റീഹാബിലിറ്റേഷൻ, സൈക്കോതെറാപ്പി, ജീവിതശൈലിപരിഷ്കരണങ്ങൾ, ചിട്ടയായ ശാരീരികപ്രവർത്തികൾ,

സമീകൃതാഹാരം, മാനസിക ഉത്തേജനം, പിന്തുണ എന്നിവയാണ് ചികിത്സയുടെ പ്രധാന മാർഗ്ഗങ്ങൾ.

രോഗമുക്തി പ്രധാനമായും അടിസ്ഥാനപരമായിട്ടുള്ള രോഗകാരണത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഡിലീറിയം പോഷകാഹാരക്കുറവ് മൂലമുണ്ടാകുന്ന ചില അവസ്ഥകൾ എന്നിവ സമയബന്ധിതമായ ചികിത്സയിലൂടെ മാറ്റാവുന്നതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, അൽഷിമേഴ്സ് പോലുള്ള ഡീജനറേറ്റീവ് രോഗങ്ങൾ പുരോഗമനപരവും ആത്യന്തികമായി ഗുരുതരമായ വൈകല്യത്തിലേക്കും മരണത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു.

തലച്ചോറിന്റെ ഘടനയും പ്രവർത്തനവും പാരിസ്ഥിതിക ഘടകങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സങ്കീർണ്ണമായ ഇടപെടലിനെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന രോഗങ്ങളാണിവ. നേരത്തെയുള്ള കണ്ടെത്തൽ, പല തരത്തിലുള്ള ചികിത്സകൾ, പ്രതിരോധ നടപടികൾ എന്നിവയൊക്കെ മെച്ചപ്പെടുത്താൻ ഇവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗവേഷണങ്ങൾ ലക്ഷ്യമിടുന്നു.